

Οι Μητροπολίτες Βεροίας και Σύρου στο 40νθήμερο μνημόσυνο για τον αείμνηστο βουλευτή και τ. Υφυπουργό Απόστολο Βεσυρόπουλο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 28 Σεπτεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Αλεξανδρείας.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας τέλεσε το 40νθήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως του αείμνηστου βουλευτή Ημαθίας και τ. Υφυπουργού Απόστολου Βεσυρόπουλου. Στο ιερό μνημόσυνο προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύρου κ. Δωρόθεος.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου Μητροπλίτου Βεροίας:

«Ἄλλ’ ἐν παντί συνιστῶντες ἑαυτούς ὡς Θεοῦ διάκονοι».

Πρός τούς χριστιανούς τῆς Κορίνθου ἀπευθύνεται ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος καί τούς παροτρύνει νά συστήνουν σέ κάθε περίπτωση τούς ἑαυτούς τους ὡς διακόνους τοῦ Θεοῦ.

Δέν εἶναι εὐκόλο αὐτό πού τούς ζητᾷ, διότι ἡ πίστη στόν Χριστό καί ὅσοι τήν ἀκολουθοῦσαν βρισκόταν τήν ἐποχή ἐκείνη ὑπό διωγμό. Ἀπέναντί τους δέν ἦταν μόνο οἱ εἰδωλολάτρες Ρωμαῖοι αὐτοκράτορες ἀλλά καί τό πλῆθος τῶν ἐθνικῶν Ἑλλήνων καί ὅσων ἀκολουθοῦσαν τήν ἐβραϊκή παράδοση. Ἀπέναντί τους εἶχαν καί ὅλους ἐκείνους πού, ζώντας μία ζωή μέσα στήν ἁμαρτία καί τήν ἀνηθικότητα, θεωροῦσαν ἐξαιρετικά περίεργο τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ζοῦσαν οἱ χριστιανοί καί ἀδυνατοῦσαν νά κατανοήσουν ὅσα πίστευαν. Ὅμως ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως στόν Χριστό ἦταν ἐξ ἀρχῆς συνυφασμένη μέ τήν ἴδια τήν πίστη, πού δέν θά ἔπρεπε νά τήν κρύβουν καί νά τήν καλύπτουν ἀλλά νά τήν ὁμολογοῦν, προσκαλώντας καί ἄλλους ἀνθρώπους νά τήν ἀκολουθήσουν.

Γι’ αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ὁποῖος γνωρίζει καλά τήν Κόρινθο καί τίς συνθῆκες πού ἐπικρατοῦσαν στήν πόλη, παροτρύνει τούς πιστούς νά συνιστοῦν

ἐαυτούς ὡς διακόνους τοῦ Θεοῦ.

Τί σημαίνει αὐτό; Σημαίνει ὅτι τούς καλεῖ νά δείξουν καί νά ἀποδείξουν μέ τή συμπεριφορά τους καί μέ τή ζωή τους ὅτι εἶναι διάκονοι τοῦ Χριστοῦ. Δέν τούς ζητᾷ νά ἀρχίσουν νά διδάσκουν καί νά ἐκθέτουν τίς βασικές ἀρχές τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλά νά τίς δείχνουν στήν πράξη, μέ τή ζωή τους.

Γνωρίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὅτι τό Εὐαγγέλιο καί ἡ πίστη στόν Χριστό δέν εἶναι μία ἀπλή διδασκαλία. Δέν εἶναι μία κοσμοθεωρία. Δέν εἶναι ἕνα φιλοσοφικό σύστημα. Εἶναι ζωή. Εἶναι βίωμα. Εἶναι ἕνας τρόπος ζωῆς διαφορετικός ἀπό τούς ἄλλους, γιατί εἶναι «ἐν Χριστῷ ζωή». Καί αὕτη ἡ ζωή φαίνεται καί ἐκφράζεται μέσα ἀπό τήν καθημερινότητα τοῦ ἀνθρώπου, γιατί τόν ἀλλάζει καί τόν ἀλλοιώνει, τόν κάνει νά ἀντιμετωπίζει τίς συνθῆκες καί τίς προκλήσεις τοῦ κόσμου μέ ἐντελῶς διαφορετικό τρόπο ἀπό ἐκεῖνον μέ τόν ὁποῖον τίς ἀντιμετωπίζουν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι. Γι' αὐτό καί τούς ζητᾷ νά συνιστοῦν ἐαυτούς ὡς Θεοῦ διακόνους στίς θλίψεις, στίς ἀνάγκες, στίς στενοχώριες, στίς φυλακές, στούς κόπους, στούς πειρασμούς καί σέ ὅ,τι ἄλλο συναντήσουν στή ζωή τους.

Καί πῶς θά τό ἐπιτύχουν; Ζώντας ὅχι ὅπως οἱ κοσμικοί καί οἱ ἐθνικοί, ἀλλ' ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στόν Θεό πού ἐμπνέει τήν ὑπομονή καί τήν καρτερία, ἀλλά καί τήν ἀγάπη πού ἐνισχύει καί στηρίζει τόν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος γνωρίζει ὅτι ἡ ζωή του καί τό εἶναι του βρίσκονται στά χέρια τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γνωρίζει ἀπό προσωπική ἐμπειρία αὐτά πού συστήνει στούς χριστιανούς τῆς Κορίνθου. Καί εἶναι βέβαιος ὅτι κανείς δέν μπορεῖ νά μείνει ἀδιάφορος βλέποντας τόν συνάνθρωπό του, ὅταν δοκιμάζεται νά ὑπομένει, ὅταν ἀδικεῖται νά συγχωρεῖ, ὅταν ἀνησυχεῖ νά ἐλπίζει. Καί γνωρίζει ὅτι ὅλα αὐτά ἀποτελοῦν τήν καλύτερη σύσταση γιά τήν χριστιανική πίστη. Ἀποτελοῦν τήν ἀκριβέστερη μαρτυρία καί ὁμολογία γιά τό τί εἶναι ὁ Χριστός, τί εἶναι τό εὐαγγέλιό του καί πῶς μπορεῖ νά ἀλλάξει τόν ἄνθρωπο. Γιατί δέν εἶναι μόνο ἀπόψεις καί θεωρίες, πού γιά τούς περισσότερους φαντάζουν ἀκατόρθωτες, πῶς δηλαδή π.χ. μπορεῖ κάποιος νά συγχωρήσει τόν ἐχθρό του, κάποιον πού τόν πίκρανε ἢ τόν ἀδίκησε, ἀλλά μποροῦν νά γίνουν πραγματικότητα, μποροῦν νά πείσουν γιά τήν ἀξία καί τή δύναμη τῆς πίστεως ὅποιον τήν ἀμφισβητεῖ καί νά τόν μεταστρέψουν σ' αὐτήν. Ἀρκεῖ ὁ χριστιανός νά συνιστᾷ παντοῦ τόν ἐαυτό του ὡς Θεοῦ διάκονο.

Αὐτό καλούμεθα νά κάνουμε καί ἐμεῖς στή ζωή μας, ἀκολουθώντας τήν προτροπή τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου, καί ζώντας σέ ἕναν κόσμο δύσκολο καί ἄπιστο ὅπως καί ἐκεῖνος.

Αυτό προσπάθησε να κάνει στη ζωή του και ο μακαριστός αδελφός μας Απόστολος, τοῦ ὁποῖου τελοῦμε σήμερα τό τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο, δεόμενοι γιά τήν ανάπαυση τῆς ψυχῆς του.

Ὁ Θεός τόν ἀξίωσε νά ἀποκτήσει ἐπιφανεῖς θέσεις καί ἀξιώματα, ὅμως ἐκεῖνος προσπαθοῦσε μέσα ἀπό αὐτές τίς θέσεις νά διακονεῖ τούς ἀνθρώπους, τήν Ἐκκλησία καί τόν Θεό καί νά δίδει μέ τόν τρόπο αὐτό τή μαρτυρία τῆς πίστεως στόν Χριστό καί τῆς εὐσεβείας του.

Ὁ Θεός τόν κάλεσε πρόωρα γιά τά ἀνθρώπινα δεδομένα κοντά του, γιά λόγους πού μόνο Ἐκεῖνος γνωρίζει. Καί ἐμεῖς πιστεύουμε καί ἐλπίζουμε καί προσευχόμεθα ὅτι θά ἀναπαύσει τήν ψυχή του ἐν χώρᾳ ζώντων, θά τοῦ χαρίσει τά αἰώνια ἀγαθά του καί θά παρηγορήσει μέ τή χάρη του τή σύζυγο, τά παιδιά του καί ὅλους τούς οἰκείους καί τούς φίλους του, πού ὅπως εἶναι φυσικό θλίβονται ἐξαιτίας τῆς ἀπουσίας του ἀπό κοντά τους.

